

lertidige ophold. I indenrigsministeriets bekendtgørelse om adgang til sygehusydelse m.v. (senest bekendtgørelse nr. 552 af 11. december 1980) er der tillagt alle personer uanset bopælsforhold, der opholder sig her, en ret til vederlagsfri sygehusydelse m.v. i tilfælde af pludselig opstået sygdom, barsel m.v. eller pludselig forværring af kronisk lidelse. Denne ret til vederlagsfri behandling ved akut opstået behov for sygehusbehandling vil fortsat være gældende.

Den anden gruppe er personer, der har en særlig tilknytning her til landet uden at have bopæl her. Personer, der ønsker sygehusbehandling her i landet, selv om de ikke har bopæl eller midlertidigt ophold her, har hidtil kun kunnet modtages til behandling mod betaling af en (lav) selvbetalt takst. Der har desuden ikke været nogen pligt for sygehusvæsenet til at modtage sådanne patienter, og som nævnt under de almindelige bemærkninger til forslaget, pkt. 2.2., har amtskommunerne kun i et mindre antal tilfælde modtaget patienter til selvbetalt takst.

Med den foreslåede bestemmelse får indenrigsministeren mulighed for at fastsætte regler om, at personer med en særlig tilknytning til Danmark skal modtages til behandling – vederlagsfrit eller mod betaling. Tilknytningen vil kunne bestå i, at den pågældende er dansk statsborger og/eller tidligere i en periode har haft bopæl her i landet.

Som nævnt under de almindelige bemærkninger, pkt. 3.1., er det tanken at tillægge særlige grupper af danske statsborgere i udlandet en fortsat ret til vederlagsfri sygehusbehandling i den seneste bopælsamtsskommune. Der er tale om personer, som har haft bopæl her, og som derefter – oftest midlertidigt – er udsendt eller udstationeret i udlandet eller har udlandsophold med henblik på uddannelse.

Danske statsborgere i udlandet, som ikke opfylder betingelserne for vederlagsfri behandling, vil få en egentlig ret til behandling her, men mod fuld betaling af omkostningerne. Det vil dog også i disse tilfælde være en betingelse, at de tidligere har haft bopæl her.

Det er endvidere ikke alene de pågældende udlandsdanskere, der bliver omfattet af bestemmelserne om ret til behandling her – vederlagsfrit eller mod betaling – men tillige de med dem samlevende ægtefæller og de hos dem hjemmeværende børn.

Generelt gælder i øvrigt, at ingen af de angivne grupper får en fortrinnsstilling med hensyn til sygehusbehandling. De vil få ret til sygehusydelse på linie med herboende og andre, der er berettiget til

sygehusydelse her i landet. Der vil således gælde samme retningslinier med hensyn til visitation, og en eventuel ventetid på behandling vil også gælde for udlandsdanskere.

Til nr. 2.

Bestemmelsen er uændret bortset fra, at det nu foreskrives, at de af indenrigsministeren fastsatte regler om sygehusbehandling af udsendt personale ved herværende diplomatiske og konsulære repræsentationer er bindende. I praksis har reglerne også været opfattet således.

Til nr. 3.

Bestemmelsen foreslås affattet således, at den tillige gælder med hensyn til behandling på private sygehuse. Hjemstedsamtskommunen skal herefter yde betaling for en patients behandling på et privat sygehus på samme måde som for behandling på en fremmed amtskommunes sygehus eller et statsligt sygehus, dvs. hvis hjemstedsamtskommunen har samtykket i patientens behandling. Hermed vil den praksis, der allerede følges mellem amtskommuner og private sygehuse, blive lovfæstet, jfr. i øvrigt ovenfor under pkt. 2.3.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 4.

Efter forslaget vil indenrigsministeren kunne fastsætte regler om beregning af den betaling, som de private sygehuse kan afkræve amtskommunerne. I indenrigsministeriets cirkulære nr. 224 af 22. december 1980 er der fastsat regler om amtskommunernes beregning af betalingen for sygehusbehandling, og disse regler er også med visse modifikationer lagt til grund ved beregningen af betalingen for behandling på de private sygehuse. Blandt modifikationerne kan nævnes, at de private sygehuse ofte har en nærmere fastsat kvote af sengedage til selvbetalende patienter, og de hermed forbundne udgifter er medregnet i sengedagsbetalingen og dækkes således gennem amtskommunernes benyttelse af de private sygehuse. Det vil, såfremt det anses for fornuddent at fastsætte regler om beregning af betalingen for sygehusbehandling på private sygehuse, være rimeligt at fastsætte reglerne i overensstemmelse med foranstående, og således at såvel de private sygehuses som amtskommunernes interesser tilgodeses.

Til nr. 5.

Bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., er ny. Der foreslås heri givet indenrigsministeren en bemyndigelse